

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžf/111/2014
Identifikačné číslo spisu: 5014200402
Dátum vydania rozhodnutia: 30.11.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:5014200402.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Q. Y., G. XXX, K. K. R., IČO: 35 015 284, právne zastúpeného: JUDr. Jozef Uj, advokát a konateľ CHARGE DAVOUÉ UJJ, s.r.o., Legionárska 14, Trenčín, IČO: 36 865 222, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo SR, Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100308/1/54364/2014 zo dňa 29.01.2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/68/2014-28 zo dňa 20.08.2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/68/2014-28 zo dňa 20. augusta 2014 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline (ďalej aj ako „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou žalobca žiadal súd o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100308/1/54364/2014 zo dňa 29.01.2014. Napadnutým rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Žilina č. k. 9511401/5/4662273/2013 zo dňa 15.10.2013, ktorým podľa § 68 ods. 5 a 6 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „zákon č. 563/2009 Z. z.“) vyrubil žalobcovi rozdiel dane z pridanej hodnoty (ďalej aj ako „DPH“) za zdaňovacie obdobie IV. štvrtrok 2010 vo výške 16 435 eur.

Žalobca vo veci dodania reklamnej kampane v sieti súkromných rozhlasových staníc dodávateľom M+R RADIOSERVIS, s.r.o. nepredložil správcovi dane v priebehu daňovej kontroly relevantné dôkazy o tom, že služby skutočne dodal dodávateľ uvedený na faktúre. Správca dane dospel k záveru že zo strany daňového subjektu nebola hodnoverne preukázaná realnosť dodania služby - reklamnej kampane v sieti súkromných rozhlasových staníc vyúčtovanej vo faktúre č. 2010066 a č. 20100110 podľa § 9 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej len „zákon o DPH“), následne nebol preukázaný vznik daňovej povinnosti podľa § 19 ods. 2 uvedeného zákona a tým splnenie zákonných podmienok pre uplatnenie nároku na odpočítanie dane v celkovej sume 16 435 eur (DPH vo faktúre č. 2010066 vo

výške 2 850 eur + DPH vo faktúre č. 20100110 vo výške 13 585 eur) podľa § 49 ods. 1 a ods. 2 písm. a/ a § 51 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH. Podľa prvostupňového správneho orgánu žalobcom predložené daňové doklady na preukázanie realizácie reklamnej kampane v sieti súkromných rozhlasových staníc deklarovanej vo faktúrach č. 2010066 a č. 2010110 vystavených spoločnosťou M+R RADIOSERVIS s.r.o. nespĺňajú zákonné kritérium dostatočnej preukaznosti oprávnenosti nároku na odpočítanie dane podľa § 49 ods. 1 a ods. 2. písm. a/ zákona o DPH.

O náhrade trov konania prvostupňový súd rozhodol pri aplikácii ust. § 250k ods. 1 O.s.p., žalobca v konaní úspešný nebol, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa ako aj napadnuté rozhodnutie žalovaného krajský súd zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a rozhodnutie. Odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa podľa žalobcu nespĺňa základné náležitosti odôvodnenia rozsudku. V odôvodnení absentuje vysporiadanie sa so skutkovými a s právnymi otázkami, ktoré sú uvedené v žalobe. Krajský súd sa len formálne stotožnil s úvahami správca dane a žalovaného, skutkový stav nesprávne právne posúdil. Žalobcovi bola odňatá možnosť konať pred súdom a krajský súd tým, že rozhodol bez prejednávania veci na pojednávaní porušil žalobcove právo na verejné prejednanie veci. Podľa žalobcu prvostupňový súd tým, že mu odňal možnosť konať pred súdom, vyjadrovať sa k dôkazom, navrhovať vykonanie dôkazov a predniesť záverečný návrh vo veci, porušil jeho právo, aby vec bola spravodlivo prejednaná. Žalobca takisto namietal, že nebol upovedomený o termíne vyhlásenia rozsudku. Odôvodnenie rozsudku krajského súdu je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a pre jeho nezrozumiteľnosť. Súd prvého stupňa sa formálne stotožnil s úvahami žalovaného, nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie hmotného právneho predpisu a nezaoberal sa zákonnosťou dôkazov, predmetom dôkazov, hodnotením dôkazov a vyvodzovaním skutkových zistení ani zákonnosťou postupu žalovaného. Predmetom daňovej kontroly je oprávnenosť nároku žalobcu na odpočítanie dane z pridanej hodnoty podľa § 49 ods. 1 a 2 písm. a/ a § 51 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH. Spoločnosťou M+R RADIOSERVIS, s.r.o. bola DPH voči žalobcovi za dodanie tovaru a služieb uplatnená a žalobca ako daňový subjekt uhradil dohodnutú cenu aj s DPH. Žalobca uviedol, že si riadne splnil dohodnuté peňažné povinnosti voči obchodnému partnerovi M+R RADIOSERVIS, s.r.o. a vznikol mu zákonný nárok na odpočítanie od dane. Žalobca ako objednávateľ vstúpil do obchodno-právneho vzťahu s dodávateľom a zhotoviteľom v jednej osobe spoločnosťou M+R RADIOSERVIS, s.r.o. a M+R RADIOSERVIS, s.r.o. na základe zmluvy zabezpečovala pre žalobcu ako objednávateľa reklamnú kampaň v sieti rozhlasových staníc s tým, že zhotoviteľ M+R RADIOSERVIS, s.r.o. vyrobil reklamne spoty a zabezpečoval ich odvysielanie v rámci kúpeného reklamného času v sieti súkromných rozhlasových staníc vrátane všetkých súvisiacich činnosti a výkonov s tým spojených a to prostredníctvom rádii. Za toto dielo - reklamné spoty, za práce a výkony spojené s reklamou mu žalobca riadne zaplatil dohodnutú cenu spolu s DPH. Spoločnosť M+R RADIOSERVIS, s.r.o. vstupovala ako účastník zmluvy do ďalších obchodno-právnych vzťahov s tretími osobami - rádiami resp. s ich vlastníkami za účelom reklamnej kampane a ostatných činností a výkonov s vysielaním reklamy spojených. Za to všetko žalobca spoločnosti M+R RADIOSERVIS, s.r.o. riadne zaplatil o čom sú vystavené účtovné doklady vrátane faktúr. Žalobcovi nie sú známe obsahy obchodno-právnych vzťahov medzi spoločnosťou M+R RADIOSERVIS, s.r.o. a súkromnými rádiami resp. ich vlastníkami a rovnako nie sú mu známe pohľadávky, záväzky a finančné plnenia obchodno-právnymi vzťahmi založené, či už uhradené alebo neuhradené, a či boli do účtovníctva týchto ďalších spoločností zaúčtované všetky nimi prijaté finančné plnenia.

Žalovaný sa vyjadril k podanému odvolaniu s tým, že žalobca v podanom odvolaní poukazuje vo všeobecnosti na nepreskúmateľnosť, nedostatok dôvodov a nezrozumiteľnosť rozsudku Krajského súdu v Žiline, ako aj rozhodnutia správnych orgánov. S námietkami uvedenými v odvolaní sa žalovaný vysporiadal v napadnutom rozhodnutí ako aj v písomnom vyjadrení k žalobe č. 1100308/1/224327/2014 zo dňa 13.05.2014. Žalovaný má za to, že všetky dôkazy použité v daňovej kontrole boli získané v súlade so všeobecno-záväznými predpismi a boli použité v súlade s § 24 ods. 4 daňového poriadku, správca dane postupoval v súčinnosti s daňovým subjektom. Žalovaný zdôrazňuje, že v daňovom konaní sa uplatňuje zásada prejednávacia, nie zásada vyšetrovacia, čo znamená, že správca dane má dôkazy predložené daňovým subjektom len prejednať a nie je povinný vyšetrovať skutočnosti, ktoré majú

preukázať oprávnenosť nárokov daňového subjektu. V danom prípade, za okolností, že žalobca nepreukázal realizáciu služby, z ktorej si uplatnil odpočítanie DPH, správca dane vykonal vlastné šetrenie. Ani na základe vlastného šetrenia správcu dane neboli preukázané dôkazy o skutočnom odvysielaní reklamy. Bolo povinnosťou žalobcu ako daňového subjektu, ktorý si uplatňoval odpočítanie DPH, obstarat' i také dôkazy, ktoré by preukazovali odvysielanie reklamných spotov v uvedených rádiách v konkrétnych vysielacích časoch. Podľa žalovaného, v predmetnom prípade nebola preukázaná opodstatnenosť uplatneného nároku na odpočítanie DPH uplatneného na základe predložených faktúr, a to po stránke obsahovej (reálne poskytnutie reklamy) ako aj po stránke formálnej (mediálny plán ako príloha faktúry sa ukázal ako účelový). Žalobcovi preto nevznikol nárok na odpočítanie dane z dôvodu porušenia ustanovení § 49 ods. 1, ods. 2 písm. a/ a § 51 ods. 1 písm. a/ zákona o DPH. Navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 vety prvej O.s.p. a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa treba zrušiť pre závažné procesné pochybenie.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Z podkladov súdneho spisu odvolací súd zistil závažné porušenie ustanovenia § 250f O.s.p. upravujúceho zákonné podmienky pre rozhodnutie súdu bez nariadenia pojednávania.

Podľa ustanovenia § 250f ods. 1 O.s.p. súd môže rozhodnúť o žalobe bez pojednávania rozsudkom, ak to účastníci zhodne navrhli alebo ak s tým súhlasia a nie je to v rozpore s verejným záujmom.

Podľa § 250f ods. 2 O.s.p. súd môže vyzvať účastníka, aby sa vyjadril k prejednaniu veci bez nariadenia pojednávania do 15 dní od doručenia výzvy. Súd môže k výzve pripojiť doložku, že ak sa účastník v určitej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky.

Podľa § 250f ods. 3 O.s.p. súd môže rozhodnúť o žalobe bez pojednávania rozsudkom aj vtedy, ak zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu z dôvodov uvedených v § 250j ods. 3.

Zo strany prvostupňového súdu došlo pri aplikácii citovaného ustanovenia § 250f O.s.p. závažnému procesnému pochybeniu. Z podkladov súdneho spisu totiž vyplýva, že rozsudok v predmetnej veci bol vyhlásený 20.08.2014, potom ako súd konštatoval, že sú splnené podmienky podľa § 250f O.s.p., a to napriek skutočnosti, že žalobca podaním zo dňa 08.05.2014 (č.l. 11) súdu výslovne oznámil, že s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania nesúhlasí.

Za tohto stavu vo veci odvolaciu súdu nezostávalo iné, ako odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ a ods. 2 O.s.p. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, a to bez toho, aby sa zaoberal hmotnoprávnou stránkou odvolania.

V novom rozhodnutí bude povinnosťou krajského súdu vysporiadať sa s námietkami žaloby, ako aj s námietkami žalovaného uvedenými v rámci odvolania.

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý

bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.07.2016.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.